

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/218/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318200816
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bahníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1318200816.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Bahníkovej a sudkýň JUDr. Ľubice Kriškovej a JUDr. Ľubice Břouškovéj v právnej veci žalobcu: EMS RACING SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Betliarska 12,851 07 Bratislava, IČO: 46 823 671, zastúpený: Martin Pavle s.r.o., advokátska kancelária, Pribinova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 860 450, v mene ktorej koná JUDr. Martin Pavle, konateľ a advokát, proti žalovanému: PB Finančné služby, a.s., Hattalova 12, 831 03 Bratislava, IČO: 35 817 453, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o určenie vlastníckeho práva a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/72/2018-57 zo dňa 26.02.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu III č.k. 26Cb/72/2018-57 zo dňa 26.02.2018 p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III napadnutým uznesením uložil žalovanému, aby do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, s osobným motorovým vozidlom MERCEDES 350, výrobné číslo: J., EVČ: BL136GK, nenakladal, najmä aby nevykonal akýkoľvek úkon, ktorým by previedol vlastnícke právo alebo spôsobil prechod vlastníctva na tretiu osobu, použil ho ako vklad do obchodnej spoločnosti, prenajal alebo vypožičal ho, zriadil záložné právo, vecné bremeno alebo iné právo k cudzej veci s účinkami vecného bremena v prospech tretej osoby a strpel jeho užívanie prostredníctvom žalobcom na to oprávnených osôb a nevykonal akýkoľvek úkon, ktorým by bolo zamedzené jeho užívanie prostredníctvom žalobcom na to oprávnených osôb. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd tak, že súd o ňom rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

2. Súd prvej inštancie poukázal na žalobu doručенú súdu dňa 02.02.2018, v ktorej sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že výlučným vlastníkom osobného motorového vozidla MERCEDES 350, v.č.: J., EVČ: BL136GK, je žalobca. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 03.11.2016 Zmluvu o úvere č. 1020124 za účelom poskytnutia úveru žalobcovi (ďalej len „Úver“) na kúpu osobného motorového vozidla MERCEDES 350, v.č.: J., EVČ: BL136GK (ďalej len „Vozidlo“). Úver bol súčasne zabezpečený na základe Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 1020124 zo dňa 03.11.2016, na základe ktorej malo prejsť vlastnícke právo k Vozidlu na žalovaného dočasne do momentu, kedy bude Úver splatený a preto v technickom preukaze je preto evidovaný ako vlastník žalovaný. Žalobca riadne splácal úver do augusta 2017 a požiadal žalovaného o predčasné splatenia Úveru, čomu žalovaný vyhovel. Napriek tomu, že žalobca uhradil platby za účelom splatenia Úveru, žalovaný odmietol poskytnúť žalobcovi súčinnosť k prehláseniu Vozidla s odôvodnením, že žalobca má u žalovaného ďalšie záväzky vyplývajúce z iných zmluvných vzťahov. Žalobca opieral svoje tvrdenie o ustanovenie § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, že splatením Úveru došlo k zániku záväzku a súčasne prešlo vlastnícke právo k Vozidlu na žalobcu podľa ust. § 553 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ako aj § 553d ods. 1 Občianskeho zákonníka,

pričom poukázal na skutočnosť, že podľa jeho názoru žalovaný vôbec nenadobudol vlastnícke právo k Vozidlu, nakoľko Zmluva o zabezpečovacom prevode bola uzatvorená ešte predtým, ako došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva k Vozidlu žalobcom a žalobca tak nemohol previesť vlastníctvo Vozidla na žalovaného, keďže v čase uzatvorenia Zmluvy o zabezpečovacom prevode nebol jeho vlastníkom.

3. Zároveň so žalobou podal žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému, aby do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, s osobným motorovým vozidlom MERCEDES 350, výrobné číslo: J., EVČ: BL136GK, nenakladal, najmä aby nevykonal akýkoľvek úkon, ktorým by previedol vlastnícke právo alebo spôsobil prechod vlastníctva na tretiu osobu, použil ho ako vklad do obchodnej spoločnosti, prenajal alebo vypožičal ho, zriadil záložné právo, vecné bremeno alebo iné právo k cudzej veci s účinkami vecného bremena v prospech tretej osoby a aby strpel jeho užívanie prostredníctvom žalobcom na to oprávnených osôb a nevykonal akýkoľvek úkon, ktorým by bolo zamedzené jeho užívanie prostredníctvom žalobcom na to oprávnených osôb. Potreba nariadenia neodkladného opatrenia vyplývala podľa žalobcu zo skutočnosti, že vlastníkom Vozidla je žalovaný a z tohto dôvodu žalovaný môže nakladať s Vozidlom (predať ho, zaťažiť záložným právom a podobne), čím môže žalobcovi, ako aj tretím osobám spôsobiť škodu, pričom by takýmto konaním (ďalším prevodom vlastníctva k Vozidlu) mohlo byť zmarené konanie vo veci samej. Súčasne, do času právoplatného rozhodnutia o určovacej žalobe, by nemal žalobca právny titul na užívanie Vozidla, teda potenciálne mohlo dôjsť k situácii, že mu bude Vozidlo žalovaným odňaté a nebude ho môcť užívať, prípadne bude žalovaným vykonaný zápis zmeny držiteľa vozidla v evidencii motorových vozidiel.

4. Z listinných dôkazov predložených žalobcom a to zo Zmluvy o úvere č. 1020124 zo dňa 03.11.2016, Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 1020124 zo dňa 03.11.2016, Osvedčenia o evidencii - technický preukaz Vozidla, e-mailovej komunikácie medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 15.08.2017, 21.08.2017, 23.08.2017, 24.08.2017, 29.09.2017, 09.10.2017, faktúru č. 11709044, výpisu z bankového účtu o zrealizovaní transakcie zo dňa 27.09.2017 a 09.10.2017, e-mailu právneho zástupcu žalobcu zo dňa 03.01.2018, Kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 04.11.2016 súd zistil, že žalovaný ako aktuálny vlastníak Vozidla v nemá žiadnu povinnosť s Vozidlom v rôznych podobách nenakladať, čo môže žalobcovi spôsobiť vznik ťažko napravitelnej škody. Obava žalobcu, že konaním žalovaného môže byť ohrozený prípadný výkon rozhodnutia, bola podľa názoru súdu dôvodná. Súd prvej inštancie prihliadol tiež na tvrdenie žalobcu, že žalobca predčasne splatil Úver, podľa požiadaviek žalovaného, čo preukázal výpismi z bankového účtu o zrealizovaných transakciách a tak záväzok žalobcu ako dlžníka voči žalovanému z Úveru sa javí ako splnený a aktuálna neistá právna situácia žalobcu je dôsledkom nedostatočnej súčinnosti žalovaného vo veci.

5. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 324 ods.1, § 325 ods.1, ods.2, § 328 ods.1 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“).

6. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení mal súd prvej inštancie za to, že žalobca hodnoverne osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, pričom rozhodujúce skutočnosti uvedené žalobcom vyhodnotil súd ako legitimizujúce na vydanie vyhovujúceho rozhodnutia.

7. Žalovaný podal proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/72/2018-57 zo dňa 26.02.2018 odvolanie v celom rozsahu. Poukázal na to, že žalobca uhradil žalovanému dňa 27.09.2017 sumu 25.282,73 EUR (ďalej aj „Úhrada 1“), ktorá však sama o sebe nepostačovala na uspokojenie všetkých pohľadávok žalovaného vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere, keďže žalovaný po Úhrade 1 evidoval voči žalobcovi pohľadávku zo Zmluvy o úvere ešte v sume 188,72 EUR. Medzi sporovými stranami navyše ešte pred Zmluvou o úvere existovali zmluvy o finančnom lízingu č. 1010930 zo dňa 17.08.2016 (ďalej aj „Zmluva o finančnom lízingu 1“) a zmluva o finančnom lízingu č. 1010931 zo dňa 17.08.2016 (ďalej aj „Zmluva o finančnom lízingu 2“). Napriek tomu žalobca dňa 10.10.2017 uhradil žalovanému iba sumu 188,72 EUR (ďalej aj „Úhrada 2“), ktorá však nepostačovala na úhradu všetkých splatných pohľadávok, ktoré žalovaný v čase Úhrady 2 evidoval voči žalobcovi, preto si žalovaný Úhradu 2 v súlade s ustanovením čl. VI. bod 2. Zmluvy o úvere započítal na úhradu splatnej lízinguvej splátky za mesiac január 2017 podľa Zmluvy o finančnom lízingu 1, a to vo výške 188,72 EUR. Úhradou 2 preto zo strany žalobcu nedošlo k úplnému splateniu a zániku pohľadávky žalovaného zo Zmluvy o úvere, ktorú žalovaný evidoval v sume 188,72 EUR. Žalovanému zo Zmluvy o úvere vyplýva právo započítať si ktorúkoľvek úhradu žalobcu na najskôr splatnú pohľadávku žalovaného z ktoréhokoľvek záväzkového

vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, čo neodporuje právnej úprave splnenia záväzku dlžníka podľa Obchodného zákonníka.

8. Žalovaný v odvolaní poukázal na ust. § 330 Obchodného zákonníka a čl. IV. bod 2 Zmluvy o úvere a podľa uvedeného je irelevantné ako žalobca Úhradu 2 označil v príkaze na úhradu, ako aj aký bol úmysel žalobcu pri vykonaní Úhrady 2 a teda, či bolo úmyslom žalobcu uhradiť pohľadávku žalovaného vyplývajúcu zo Zmluvy o úvere alebo pohľadávku žalovaného vyplývajúcu zo Zmluvy o finančnom lízingu. Z toho podľa žalovaného vyplýva, že ak ZZPVP naďalej trvá žalovaný zo zákona nemôže s Vozidlom nakladať tak, že by ho previedol alebo zaťažil v prospech tretej osoby.

9. Žalovaný poukázal i na ust. § 553c Občianskeho zákonníka pričom podľa jeho názoru platí, že ak zabezpečený záväzok nie je riadne a včas splnený, veriteľ teda žalovaný je oprávnený začať výkon zabezpečovacieho prevodu práva a prevedené právo speňažiť spôsobom uvedeným v zmluve teda v ZZPVP. V tomto prípade je však veriteľ povinný písomne túto skutočnosť dlžníkovi teda žalobcovi oznámiť aspoň 30 dní vopred. Z uvedeného teda podľa žalovaného vyplýva, že žalovaný počas trvania ZZPVP nemôže nakladať s Vozidlom a teda Vozidlo nemôže previesť ani ho zaťažiť v prospech tretej osoby; ak pohľadávka zo Zmluvy o úvere nie je riadne a včas zaplatená, žalovaný môže realizovať nanajvýš výkon zabezpečovacieho práva, a aj to iba jedným zo spôsobov dohodnutých v čl. VII. bod 1. ZZPVP. Žalovaný ani nerealizoval žiadne úkony, ktoré by nasvedčovali tomu, že mal záujem začať s výkonom zabezpečovacieho práva podľa ZZPVP, pričom žalobca ani netvrdí, že žalovaný robil úkony smerujúce k výkonu zabezpečovacieho práva podľa ZZPVP a čo ani nie je možné, nakoľko žalovaný neoznámil začatie výkonu zabezpečovacieho práva žalobcovi 30 dní vopred. Aj v prípade, ak by žalovaný začal s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva podľa ZZPVP, žalobcovi (a ani inej osobe) by ani tak nemohla vzniknúť akákoľvek škoda, keďže žalovaný by vykonával svoje právo podľa Občianskeho zákonníka a ZZPVP, pričom výkon práva nemôže byť príčinou vzniku škody.

10. Zároveň žalovaný uviedol, že tvrdenie žalobcu o uhradení pohľadávky zo Zmluvy o úvere zabezpečenej prevodom vlastníckeho práva k Vozidlu na žalovaného nebolo pravdivé, keďže žalovaný si Úhradu 2 oprávnene započítal na svoju inú splatnú a neuhradenú pohľadávku zo Zmluvy o finančnom lízingu 1 splátku za mesiac január 2017 a teda pohľadávka žalovaného zo Zmluvy o úvere nebola v celom rozsahu splnená, a preto ani nemohlo zaniknúť zabezpečovacie právo žalovaného podľa čl. VIII. bod 1 ZZPVP.

11. Žalovaný popiera, že by Zmluva o úvere bola v celom rozsahu splatená, pričom aj keby nastala uvedená situácia, žalobca by aj tak mal titul na užívanie Vozidla, nakoľko by nielenže zanikla ZZPVP a teda by sa obnovilo vlastnícke právo Žalobcu k Vozidlu ale aj z dôvodu obnovy vlastníckeho práva k Vozidlu by žalobca mal titul na užívanie Vozidla. Žalovaný poukázal na to, že žalobca má pritom Vozidlo stále v držbe a táto držba nebola zo strany Žalovaného nijako ohrozená alebo obmedzená. Z uvedeného vyplýva, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že žalobca nemá právny titul na užívanie Vozidla, keďže týmto titulom je naďalej zmluva o vypôžičke inkorporovaná do ZZPVP.

12. Navyše, žalovaný uviedol, že nenastali ani žiadne také skutočnosti, ktoré by podľa článku IV. bod 2 ZZPVP spôsobili skončenie výpožičky, keďže nedošlo k odovzdaniu Vozidla žalobcom žalovanému, žalobcovi nevznikla povinnosť vydať Vozidlo žalovanému po oznámení začatia výkonu zabezpečovacieho práva a ani nedošlo k spätnému nadobudnutiu vlastníckeho práva k Vozidlu žalobcom, keďže pohľadávka žalovaného vyplývajúca zo Zmluvy o úvere, ktorá bola zabezpečená zabezpečovacím prevodom práva k Vozidlu nebola v celom rozsahu uhradená. Žalobca má teda aj naďalej platný právny titul na užívanie Vozidla.

13. Aj keby žalobcom v Návrhu tvrdené skutočnosti boli osvedčené, nariadenie neodkladného opatrenia by nebolo dôvodné nakoľko exekúcia by nebola ohrozená a to z toho dôvodu, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca užíva Vozidlo, pričom žalovaný neurobil žiaden úkon smerujúci k obmedzeniu žalobcu v užívaní Vozidla. Žalovaný ani neurobil žiaden úkon, ktorý by nasvedčoval tomu, že má záujem nakladať s Vozidlom vo forme výkonu zabezpečovacieho práva podľa ZZPVP.

14. Nad rámec uvedeného však žalovaný poukázal na to, že ak by aj pohľadávka zo Zmluvy o úvere splatená bola tak, ako to tvrdí žalobca, malo by to za následok, že by zanikla ZZPVP a teda žalovaný by s Vozidlom nemohol vôbec nakladať a to ani len vo forme výkonu zabezpečovacieho prevodu práva,

pričom by sa obnovilo vlastnícke právo žalobcu k Vozidlu; z dôvodu obnovy vlastníckeho práva k Vozidlu by žalobca mal titul na užívanie Vozidla. Ak by aj bolo teda pravdivé tvrdenie žalobcu o zániku jeho záväzku zo Zmluvy o úvere jeho splnením, neexistovali by žiadne také skutočnosti, ktoré by podľa žalovaného odôvodňovali potrebu nariadenia neodkladného opatrenia.

15. Žalovaný navrhol, aby Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznal uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 26Cb/72/2018-57 zo dňa 26.02.2018 zmenil tak, že Návrh zamietne a zároveň prizná žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

16. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že dôkazmi, ktoré podložil v žalobe bolo potvrdené, že záväzok žalobcu splatíť Úver zanikol splnením v zmysle kogentného ustanovenia § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka. Z logiky veci teda podľa žalobcu vyplýva, že zaniknutý záväzok nemožno dodatočne započítať, pretože už neexistuje, nakoľko jednou zo základných podmienok započítania je totiž existencia dvoch vzájomných pohľadávok spôsobilých na započítanie v čase vykonania zápočtu, pričom ak jeden z týchto záväzkov už neexistuje pre jeho zánik splnením, nie je možné vykonať započítanie. Žalovaný svoju procesnú obranu stavia na ustanovení čl. VI. bod 2. Zmluvy o úvere, avšak žalovaný si toto ustanovenie interpretoval tak, že si môže započítať voči žalobcovi čokoľvek a kedykoľvek. Uvedené žalobca rozporoval a to z tých dôvodov, že bez ohľadu na znenie predmetného zmluvného dojednania musí každé započítanie spĺňať základné podmienky stanovené kogentnými zákonnými ustanoveniami. To okrem iného podľa žalobcu znamená, že možno započítať len existujúce pohľadávky (záväzky) s riadne vykonaným započítacím prejavom ako platným právnym úkonom.

17. Predmetné zmluvné dojednanie formuloval výlučne žalovaný a žalobca mal za to, že ustanovenie čl. VI. bod 2. Zmluvy o úvere umožňuje niekoľko jeho výkladov vzhľadom na skutkový stav prejednávaný v konaní. Konštantná judikatúra potvrdzuje záver, že v prípade prípustnosti mnohoznačného výkladu zmluvného dojednania je potrebné dané ustanovenie zmluvy vykladať v neprospech tej zmluvnej strany, ktorá zmluvu formulovala (výklad contra proferentem), čo potvrdzuje aj ust. §266 ods. 4 Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené by súd nemal teda podľa žalobcu prihliadať na žalovaného výklad čl. VI. bod 2. Zmluvy o úvere, ktorý využíva v tunajšom konaní ako prostriedok procesnej obrany, naopak, žalobca bol toho názoru, že súd by sa mal prikloniť k výkladu žalobcu ako zmluvnej strany, ktorá dané zmluvné dojednania neformulovala. Zároveň mal za to, že použitie čl. VI. bod 2. Zmluvy o úvere duchu výkladu žalovaného na skutkový stav prejednávaný v tunajšom konaní je výkonom práva v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, ktorý nemôže požívať právnu ochranu.

18. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný v odvolaní poukázal na zmluvu o finančnom lízingu č. 1010930 a zmluvu o finančnom lízingu č. 1010931, pričom tvrdil, že od týchto zmlúv odstúpil a žalobcu vyzval na zaplatenie finančných prostriedkov. Žalovaný však nepreukázal, že by predmetné odstúpenia a výzvy boli skutočne doručené žalobcovi a že by nastali právne účinky týchto právnych úkonov. Ďalej žalobca poukázal na zmatečnosť žalovaného argumentácie o započítaní, nakoľko žalovaný nevykonal započítací prejav, a teda nebolo a nie je zjavné, aká suma bola údajne započítaná, aké záväzky žalobcu a v akej výške by mali byť splatené a v akej výške trvajú. Zároveň nebolo zjavné, prečo žalovaný nevyzýval žalobcu na splatenie Úveru, resp. nevykonal žiaden úkon v tomto smere, keď tvrdil, že žalobca žalovanému dlží jednu splátku vo výške 188,72 € za január 2017, hoci od splatnosti predmetnej údajne započítanej splátky uplynul takmer rok a pol.

19. Na požiadanie žalobcu žalovaný zaslal inštrukcie k predčasnemu splateniu Úveru a vystavil žalobcovi faktúru na úhradu poplatku za predčasné splatenie Úveru. Žalobca všetky tieto platby podľa inštrukcii žalovaného uhradil dobromyseľne sa spoliehajúc, že zanikne jeho záväzok z Úveru a s Vozidlom bude môcť voľne nakladať. Žalovaný pritom žalobcu pred vykonaním platieb smerujúcich k predčasnemu splateniu Úveru nijako neupozornil, že hodlá započítavať tieto platby na iné záväzky žalobcu. Žalovaný v odvolaní tvrdil, že Úver nie je splatený, keďže si údajne započítal jednu splátku z Úveru za január 2017. Ak by bolo toto tvrdenie žalovaného pravdivé, žalobca by bol voči žalovanému v omeškani s touto splátkou už takmer rok a pol, čo by pre žalovaného znamenalo značné oprávnenia a pre žalobcu súčasne zásadné negatívne dopady. Opätovne však žalobca pripomenul, že žalovaný doposiaľ nijakým spôsobom neuplatňoval splátku Úveru za január 2017, čo potvrdzuje, že Úver je splatený a celá argumentácia žalovaného ohľadom domnelého započítania nemá oporu v skutkovom a ani právnom stave veci.

20. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že ak by aj Úver nebol splatený ako tvrdil žalovaný táto skutočnosť by znamenala prípad defaultu v zmysle čl. X. bod 1. písm. a) Zmluvy o úvere, na základe čoho by bol žalovaný oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť celej úverovej pohľadávky spolu s úrokmi z omeškania a domáhať sa uspokojenia z poskytnutého zabezpečenia v zmysle čl. X. bod 2. Zmluvy o úvere. Žalobca bol toho názoru, že jeho právne postavenie vzhľadom na jeho vlastnícke právo k Vozidlu je značne neisté a bezprostredne mu hrozí závažná ujma. Žalovaný vzhľadom na jeho tvrdenie o nesplatení Úveru sa môže domáhať výkonu zabezpečovacieho práva a žalobca by musel prakticky okamžite odovzdať Vozidlo aj so všetkými dokladmi potrebnými na jeho prevod a užívanie, inak môže čeliť dokonca trestnému stíhaniu a teda nie je pravdou žalovaného, že nemôže spôsobiť žalobcovi nenapraviteľnú ujmu. Napadnuté neodkladné opatrenie nariadené Uznesením vytvára pre žalobcu veľmi dôležitý právny základ preto, aby mohol žalobca čeliť uvedeným následkom. Z uvedeného vyplynula evidentná potreba poskytnutia dočasnej ochrany súdom prostredníctvom Uznesením nariadeného neodkladného opatrenia. Napadnutým Uznesením by teda fakticky podľa žalobcu ani nemalo byť zasiahnuté do práv žalovaného, keď sám žalovaný tvrdil, že žalobca má právny titul na užívanie Vozidla a že žalovaný nehodlá pristúpiť k výkonu zabezpečovacieho práva k Vozidlu. Za uvedenej situácie by z pohľadu žalovaného postačovalo argumentovať len vzhľadom na výrok vo veci samej a ponechať dočasnú úpravu pomerov medzi stranami sporu stanovenú Uznesením až do rozhodnutia v merite veci. Žalobca nerozumie podanému odvolaniu žalovaného, pričom jediným logickým vysvetlením podania odvolania proti Uzneseniu je, že žalovaný má záujem zasiahnuť do práv žalobcu. Ak žalovaný nerozporoval oprávnenie žalobcu užívať Vozidlo a tvrdil, že nehodlá vykonať úkony smerujúce k výkonu zabezpečovacieho opatrenia, potom výrok Uznesenia len právne potvrdzuje tento stav a zároveň nastoľuje právnu istotu medzi sporovými stranami do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

21. Žalobca navrhol, aby odvolací súd, aby uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

22. Žalovaný zaslal k vyjadreniu žalobcu vyjadrenie. Žalovaný poukázal opätovne na to, že žalobca mal v úmysle predčasne splatiť svoj záväzok podľa Zmluvy o úvere a tým Zmluvu o úvere ukončiť a preto vykonal v prospech žalovaného úhrady a to dňa 27.09.2017 uhradil sumu 25.282,73 EUR a dňa 10.10.2017 uhradil sumu 188,72 EUR (ďalej aj „Úhrada“). Žalovaný do dnešného dňa eviduje splatný záväzok žalobcu zo Zmluvy o úvere v sume 188,72 EUR. Žalovaný bol toho názoru, že žalobca si zamenil inštitúty započítanie pohľadávok podľa § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa § 358 a nasl. Obchodného zákonníka ako aj aplikáciu § 330 Obchodného zákonníka. Žalovaný v tejto súvislosti opätovne doplnil, že ustanovenie § 330 Obchodného zákonníka je dispozitívne a teda sa možno dohodou strán od neho odchýliť. Žalovaný v súvislosti s Úhradou v súlade s čl. VI. bod 2, Zmluvy o úvere iba určil, že Úhrada nebude slúžiť na splnenie záväzkov žalobcu zo Zmluvy o úvere, ale že bude slúžiť na splnenie skôr splatného záväzku žalobcu zo Zmluvy o finančnom lízingu I, konkrétne lízinguovej splátky za január 2017, s ktorého úhradou bol žalobca v omeškaní, čo bolo v súlade so Zmluvou o úvere a ani neodporoval ustanoveniam § 330 Obchodného zákonníka.

23. Žalobca upriamil pozornosť na to, že záväzok žalobcu zo Zmluvy o úvere nezanikol jeho splnením a v tejto súvislosti poukázal na ust. § 324 Obchodného zákonníka. Žalovaný poukázal aj na to, že žalobca nepopieral svoje omeškanie s úhradou splatných záväzkov podľa Zmlúv o finančnom leasingu a ani netvrdil, že by tieto záväzky dodatočne v celom rozsahu uhradil. Pokiaľ záväzok žalobcu zo Zmluvy o úvere trvá, naďalej podľa žalovaného trvá aj ZZPVP a teda žalovaný je vlastníkom vozidla. K tvrdeniu žalobcu, že nevzniklo zabezpečovacie právo žalovaného podľa ZZPVP, žalovaný vychádzal z ustanovení čl. I. bod 1., čl. II. bod. 1, bod.2. ZZPVP, z ktorých vyplýva, že účinnosť zabezpečovacieho prevodu práva bola odložená do momentu, kedy žalobca nadobudne vlastnícke právo k Vozidlu od predávajúceho, ktorý bol v ZZPVP presne identifikovaný.

24. K argumentácii žalobcu k doručeniu Oznámení o odstúpení a Výziev na zaplatenie žalovaný a uviedol, že ich doručenie preukázal už v podanom odvolaní a opätovne ich predložil spolu s vyjadrením. Žalobca zároveň nepopieral skutočnosť, že podpísal Zmluvy o finančnom leasingu a že záväzky z týchto zmlúv si neplnil.

25. Žalovaný zdôraznil, že na uplatnenie svojho práva podľa čl. VI. bod 2. Zmluvy o úvere nebol povinný vykonať ani žiaden započítací úkon. Platí to preto, že ako už bolo uvedené určenie toho, ktorý záväzok žalobcu sa Úhradou plní nepredstavovalo započítanie vzájomných pohľadávok žalobcu a žalovaného

a teda si zo strany žalovaného sa nevyžadovalo vykonanie akéhokoľvek započítacieho úkonu a jeho oznámenie žalobcovi.

26. K tvrdeniu žalobcu, že jeho záväzok zo Zmluvy o úvere je splatený, keďže žalovaný doposiaľ nijakým spôsobom neuplatňoval splátku za január 2017, žalovaný uviedol, že do dnešného dňa eviduje voči žalobcovi nesplatený záväzok zo Zmluvy o úvere teda záväzok vyplývajúci zo žiadosti žalobcu o predčasné splatenie Zmluvy o úvere vo výške 188,72 EUR a žalovaný nikdy netvrdil, že si úhradu započítal na splátku zo zmluvy o úvere za I/2017.

27. K oprávneniu žalovaného vyhlásiť okamžitú splatnosť celej úverovej pohľadávky podľa Zmluvy o úvere žalovaný predovšetkým poukázal na to, že podľa čl. bod 2 Zmluvy o úvere má žalovaný v prípade defaultu iba oprávnenie, avšak nie povinnosť domáhať sa uspokojenia z poskytnutého zabezpečenia a teda má iba právo a nie povinnosť začať s výkonom zabezpečovacieho práva podľa ZZPVP. Žalovaný však neurobil žiaden úkon, ktorý by nasvedčoval tomu, že má záujem nakladať s vozidlom vo forme výkonu zabezpečovacieho prevodu práva podľa ZZPVP, a teda, pokiaľ k takému úkonu zo strany žalovaného fakticky nedošlo, nie je osvedčená potreba existencie neodkladného opatrenia nariadeného napádaným uznesením. Žalovaný opätovne poukázal aj na relevantné rozhodnutia, súdov Slovenskej republiky, z ktorých vyplynulo, že na naplnenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov nestačí, aby mal žalovaný v budúcnosti možnosť robiť právne úkony smerujúce k nakladaniu s Vozidlom, ale existencia takých úkonov už musí byť preukázaná. Tvrdenie žalobcu, že podanie odvolanie zo strany žalovaného bolo účelové, žalovaný rozporoval, nakoľko žalovaný nepodal odvolanie preto, aby zabránil žalobcovi v užívaní Vozidla alebo aby zasiahol do jeho práva užívať Vozidlo, ale preto, že nie sú a ani nikdy neboli splnené zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. Ak by žalovaný odvolanie nepodal, akceptoval by stav určený uznesením, ktoré vychádza podľa jeho názoru z nesprávneho právneho posúdenia veci.

28. Žalobca zaslal dňa 28.05.2018 vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného. Žalobca naďalej trvá na svojom vyjadrení zo dňa 16.05.2018 a argumentáciu žalovaného považoval za účelovú a bez skutkového a právneho základu, pričom mal za to, že žalovaný svojimi tvrdeniami zavádzal, nakoľko v čl. VI. ods. 2 Zmluvy o úvere sa výslovne uvádza termín započítanie, pričom žalobca poukázal nato, že započítanie pohľadávok a aplikácia § 330 Obchodného zákonníka nie sú diametrálne odlišné inštitúty. Žalobca preto považoval za neakceptovateľný žalovaného výklad čl. VI. ods. 2 Zmluvy o úvere. V zmysle interpretácie žalovaného si žalovaný mohol započítať akékoľvek platby, a to kedykoľvek a akokoľvek. Žalovaný však nijakým právnym úkonom neurčil, ako naložil s mimoriadnou splátkou na vyplatenie Úveru. Žalobca poukázal na to, že žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 31.07.2018 vo veci nariadenia neodkladného opatrenia sa zameriaval najmä na meritórne prejudiciálne otázky. Dôvodnosť meritórneho nároku pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení je potrebné len osvedčiť a nie preukazovať. Ak by odvolací súd pri svojom rozhodnutí o neodkladnom opatrení vyslovil závery k preukázaniu skutočností týkajúcich sa podstatných prejudiciálnych otázok, prejudikoval by tým rozhodnutie vo veci samej, čo je neprípustné v tomto štádiu rozhodovania o neodkladnom opatrení. V ostatom žalobca odkázal na svoje doterajšie tvrdenia.

29. K vyjadreniu žalobcu zo dňa 28.09.2018 sa vyjadril žalovaný. Žalovaný sa k argumentom žalobcu k významu pojmu započítanie podľa čl. VI. ods. 2 Zmluvy o úvere vyjadril tak, že z okolností tohto prípadu je zrejmé, že žalovaný ako veriteľ nezapočítaval nároky žalobcu, ktoré by žalobca mohol mať voči žalovanému so svojimi pohľadávkami voči žalobcovi, ale započítal platbu žalobcu (ďalej aj „Úhrada“) na úhradu jeho dlhu voči žalovanému. Inak povedané, žalovaný ako veriteľ v súlade s čl. VI. ods. 2 Zmluvy o úvere iba určil, že Úhrada sa použije na čiastočné splatenie toho Záväzku žalobcu voči žalovanému, ktorý bol najskôr splatný. Žalovaný ďalej uviedol, že pohľadávky existovali iba na jednej strane zmluvného vzťahu a to na strane žalovaného, je pritom irelevantné, že čl. VI. ods. 2 Zmluvy o úvere umožňovali aj započítanie akýchkoľvek nárokov žalobcu voči žalovanému, keďže žalobca žiadne nároky voči žalovanému nemal, a preto k žiadnemu započítaniu nárokov žalobcu nedošlo a ani nemohlo dôjsť. Ustanovenie § 330 ObZ primárne predpokladá, že dlžník určí, ktorý z viacerých dlhov, ktoré má voči veriteľovi svojou úhradou plní. Ak dlžník takéto určenie vykoná, jeho úhrada sa použije na splnenie toho dlhu, ktorý dlžník určil. Ak však dlžník takéto určenie nevykoná, právo určiť, na ktorý dlh sa úhrada dlžníka použije, neprechádza na veriteľa, ale veriteľ pri použití úhrady dlžníka musí postupovať podľa úpravy obsiahnutej v § 330 ObZ. Podľa žalovaného je teda evidentné, že ustanovenie § 330 ObZ nepredpokladalo vykonanie žiadneho započítacieho prejavu vôle (či už dlžníka alebo veriteľa), keďže pri

jeho aplikácii k žiadnemu započítaniu vzájomných pohľadávok dlžníka a veriteľa nedošlo. Na uvedenom nemenilo nič ani skutočnosť, že sporové strany si ust. § 330 ObZ v Zmluve o úvere modifikovali a to dovolene, keďže § 330 ObZ je dispozitívnym ustanovením a dohodli sa, že žalovaný je oprávnený použiť akúkoľvek úhradu žalobcu prednostne na splnenie skôr splatného dlhu žalobcu voči žalovanému.

30. Žalovaný naďalej navrhoval, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že Návrh žalobcu zamietne.

31. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní obsahu spisu a oboznámení sa s dôvodmi odvolania žalovaného a vyjadreniami žalobcu i žalovaného dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

32. Podľa názoru odvolacieho súdu je napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP vecne správne a v celom rozsahu sa odvolací súd na uznesenie odvoláva. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

33. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

34. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

35. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

36. Podľa § 326 ods. 1, 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

37. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

38. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

39. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, preto zásadným určovateľom je obsah návrhu. Základnou podmienkou neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Zároveň sa musia uviesť rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a uvedenie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a pripojenie listín, na ktoré sa žalobca odvoláva. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha, či navrhovaným opatrením, pokiaľ má mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza

k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Samotné dokazovanie má v konaní o návrhu neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať zákonom požadované náležitosti, t.j. opisanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich vydanie neodkladného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodením nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Neodkladné opatrenie má opodstatnenie tam, kde v konkrétnom prípade je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia žalobcu v danom právnom vzťahu. Predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia nie je spoľahlivé preukázanie samotného nároku, ale postačuje, ak je osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd musí vždy zvážiť, či sa v dôsledku neodkladného opatrenia nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi sporovými stranami, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu).

40. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že žalobca žiadal o jeho nariadenie z dôvodu potreby dočasnej úpravy pomerov sporových strán v zmysle § 325 ods. 1 CSP až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, ktorou je žaloba o určenie, že žalobca je výlučným vlastníkom osobného motorového vozidla MERCEDES 350, EČV: BL 136 GK. Žalobca v návrhu tvrdené skutočnosti osvedčil listinnými dôkazmi - Zmluva o úvere č. 1020124, Zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 1020124, Technický preukaz vozidla, e-mailová komunikácia ohľadom predčasného splatenia úveru a vyčíslenia zostatku, faktúra vystavená žalovaným na poplatok za predčasné splatenie úveru, doklady o úhrade predčasného splatenia úveru a súvisiacich poplatkov. Pre účely nariadenia neodkladného opatrenia postačuje, že je osvedčené tvrdenie žalobcu, že Úver zo zmluvy č. 1020124 bol v celom rozsahu splatený. Uvedené tvrdenie sa vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobné, o čom svedčí skutočnosť, že žalobca požiadal žalovaného o predčasné ukončenie zmluvy a vyčíslenie predčasného ukončenia leasingu, na čo žalovaný reagoval tak, že žalobcovi oznámil, že pri predčasnom ukončení zmluvy je potrebné uhradiť zostávajúcu nesplatenú časť úveru vo výške 25.163,73 eur bez DPH a poplatok za predčasné ukončenie zmluvy vo výške 120,- eur bez DPH pod variabilným symbolom na to isté číslo účtu, ako chodia poplatky. Z ďalšej e-mailovej komunikácie je osvedčené, že žalovaný peniaze od žalobcu obdržal, a žiadal ešte o úhradu úroku vo výške 188,72 eur, čo žalobca rovnako uhradil. Dôkazom sú potvrdenia o zrealizovaní transakcie z VÚB, a.s., zo dňa 27.9.2017 (úhrada sumy 25.282,73 eur) a zo dňa 9.10.2017 (úhrada sumy 188,72 eur).

41. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že doposiaľ žalobca zo Zmluvy o úvere dlhuje ešte sumu 188,72 eur, pretože úhradu sumy 188,72 eur, ktorú žalobca vykonal, si v súlade s ust. čl. VI. bod 2 Zmluvy o úvere započítal na úhradu leasingovej splátky za január 2017 podľa Zmluvy o finančnom lízingu zo dňa 31.3.2017 č. 1010930, táto táto skutočnosť (či bolo možné započítať splátku úveru na záväzky z iného právneho vzťahu) bude až predmetom dokazovania vo veci samej a pre účely nariadeného predmetného neodkladného opatrenia je preto správne irelevantná.

42. Odvolací súd má za to, že žalobca osvedčil skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov nariadením neodkladného opatrenia v navrhovanom znení, ktorému súd správne vyhovel. Odvolacie tvrdenia žalovaného, v ktorých argumentoval tým, že úhradou sumy 188,72 eur nedošlo k úplnému splateniu a zániku pohľadávky žalovaného zo Zmluvy o úvere je tvrdením s charakterom dokazovania vo veci samej a následného posudzovania podľa hmotného práva vo veci samej. Rovnako je nedôvodné tvrdenie odvolateľa, že žalovaný neurobil žiaden úkon, ktorý by nasvedčoval tomu, že má záujem nakladať s vozidlom vo forme výkonu zabezpečovacieho práva podľa ZZPVP, pretože možnosť

domáhať sa výkonu zabezpečovacieho opatrenia žalovaným vyplýva z čl. X. bod 2 Zmluvy o úvere. Za danej situácie nariadené neodkladné opatrenie nastoľuje medzi stranami sporu právnu istotu do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a žalovanému nespôsobuje žiadnu ujmu.

43. Odvolací súd tak rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca hodnoverne osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana vo forme nariadenia neodkladného opatrenia.

44. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

45. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

46. Uvedené uznesenie je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).